Physica e illa q influit ee in effum ut ignis in calorem, Deus in creaturas &c. Causa Moralis e illa cui imputatur effus, lz ipsum n influat: vg dux exemplans accendens, vel praebens valorem monetae, &c. Creatura e ca moralis q consulit, suadet vel n impedit dum pot aliqm effum.

De ca Principali & Instrali.

Dividitr 3o ca efficiens in Principalem, et Instralem; qd vo sit ca principalis, et qd Instralis e celebris controversia inr DDrum opiones hic referam et eligam q mihi probabilior videatr. Prima Ia e Magistri L. in Metha d. 17 sec. 2a q docet causam principalem ee illam q e aeque vel magis nobilis qm effus et het virtutem nalem ad illum producendum: cam vo instralem ee illam q e ignobilior suo effu, et lz sit aeque nobilis, n het virtutem nalem ad illum producendum. =

Non placet haec Ia. 1o qa ex hoc seqr oem cam q habuerit virtutem nalem ad producendum effum, si fuerit ignobilior illo ee instralem. qd tn n e dicendum. 2o qa gratia hualis e nobilior aliis operaribus supnalibus qa est radix, et fati ra vu illaz, et ad eas producendum het virtutem nalem. et tn gratia e ca instralis vu earum operatonum supernaturalium. 3o qa humas Xpi Dni sanctificata p divinum Vbum erat nobilior visione restituta caecis, et aliis prodigiis q Xpus operabatr. et tn humitas erat ca instralis vu illoz. =

Secunda Ia e P. Iferici qa asserit cam instralem ee illam, q lz prius disponit mam vel aliqd producit narium ad effum, p se intentum a ca principali. Reiicitr tn haec opio. qa calamus vg e instrum va scribentis, et tn nihil praevium producit: et id cernitr in aliis instrumentis cuiusq artificii vg in Serra Malleo &c q nihil producunt antecedenter, neq matr neq effine. =

Tertia sn.ª ē P. Suarez q ait illam eē
cām instralem à q̄ effus dependet ita tn̄ ut qualitas effus tribu-
atr ipsi cæ ex mō ocurrendi: et sic subitas et alia miracula
instralr pcedebant ab humite xpi Dni. Sicut instra artis sic effi-
ciunt fram artificialem, in q̄ nulla qualitas instri reperitur.
Hæc tn̄ sn.ª facile impugnatr, qa in oi effu sat dari qualitas en-
tis q̄ ēt reperitr in ca instrali: ac pdnt ex hac sn.ª degtr nullam
dari cam instralem, siqd in oi effu datr aliq qualitas q̄ datr
in cā.

Quarta opio ē P. Oui. q ostendit illam eē
cām instralem q oiuncta oalia ocausa ē ignobilior illa, cam
u.º eē cām pncipalem q̄ ē nobilior alia ocausa. Displicet
tn̄ hæc sn.ª 1.º qa in opo hum pg tam nā q̄m grā st ocausæ æque
pncipales, et tn̄ gra ē nobilior nā. 2.º qa qn duæ pmissæ oc-
rrunt ad cloem, pg una et fide et altera naturalis ambæ st cæ
pncipales clōis, et tn̄ pmissa natalis ē ignobilior.

Quinta sn.ª ē P. Vasquii q tenet
cām pncipalem eē illam qui in effu correspondet aliq qualitas
ipsius cæ. Cām u.º instralem eē eam qn in effu nulla correspondet
qualitas ipsius cæ. et in hoc sū illius humus ē cā pncipalis ui-
sionis beatæ, sicut ēt lumen gloriæ, qa in effu ide aiæ beatæ
correspondet uitalitas q tribuitr illi et correspondet supnalitas
q̄ tribuitr lumini gloriæ supnali. Excluditr tn̄ hæc opio, qa
si Deus asumat unum Angelum ut instrum ad pducendum ali-
um eiusd spei certe Angelus pducens erit cā instralis, et tn̄ in
effu pducto dabitr gratum eiusd spei correspondens suæ cæ, ide
ead nā Angelica.

Sexta opio ē P. S. L. q docet cam pn-
cipalem eē illam q in agendo subordinat sibi aliam, et agit ut
qd – ē otra u.º cām instralem eē eam q̄ in agendo alteri

Subordinata et agit ut — q —. Haec sn.a facile defendi pot: sed adhuc n placet 1.o qa ex hoc seqr oem cam Creatam ee instralem. et ostendo hoc; qa ois ca Creata subordinatr Deo, atq. ideo sat ca creata operatr ut — q — et Deus ut — qd —: sigt ultimo denoiatr operans: qd tn comter n admittitr.

Non placet 2.o haec sn.a qa ex illa seqr sat ipsum ee cam pncipalem effectum n u.o gram, sed hanc ee cam instralem. et ostendo hoc, qa 7.o ipsum L. S. L. sat ipsum denoiatr agens ultimo et ut — qd — qa u.o dicitr tm operans ut — q —: g.o qa n e ca pncipalis sed instralis. qd tn e ctra coem sn.am et doum ipsius S. L.

Septima tand sn.o tenet ct Teles cam Principalem ee illam q pa virtute attingit effum, et in hoc sn.u n sat ca 1.o sed et 2.a pount ee pncipales: e ctra u.o cam instralem ee cam, q n attingit effum virtute pa, sed virtute alterius ca pncipalis: et ita se hent accida in poductioe subia, Phasma expum in poductioe spei itigutis. Voltot viu aum sugnatium. Si tn qras qd sit agere virtute pa et n virtute pa: Doncet id autor illas cas agere virtute pa q n egent eleuaoe naali et sunaali, et illas n agere virtute pa q indigent tali eleuaoe ad operandum.

Haec sn.a abse mihi placet, sed eget maiori eplicaoe, qm tradit Cenafiel d. 20. q. 1.o sub sec. ultima n.o 64. Asserit igr hic autor cam instralem ee eam q pralissime operatr ex sui poa obedientialis ctu ad eleuaoem cae pncipalis. Ctra haec sn.a qa nulla asignabitr causa instralis, q n dicat hunc ruum obialem ad cam pncipalem. — Et sic Calor e instrum ad poducendum ignem. qa subicitr igni tamqm cae pncipali et ab igne eleuatr ad poducendum alium ignem:

Praeterea oia instra subtantr manui artificis ad operandum artificiatr. Pariter dicitur q' st instra dignalia et subtantr Deo, ut cā principali ad producendum effus supnaturales.=

Resp: g° segtr oēs cās 2as ēē instrales, et ppas illaōem, qa oēs cā 2a Deo subtantr tamquam cā principali ut operentr. Pbr 1° 1dendo seqlam 9 S. Thoma caet et alios q sentiunt oes cās creatas ēē instrales rū Dei. Pbr 2° ngd seqlam, qa hic n' loqmur d pᵃ obedienciali, qm hent creaturae rū Dei, ut cā illi ē, st ut cā partiᵗ: et in hoc su sst creaturae st cā instrales qn subiciuntr Deo, ut cā parti, et ab eo elevantr & ab aliq alio agente parti.=

De causa Totali & Partiali.

Dividitr 4° Cā efficiens in totalem s. adaeqtam et partialem, s. inadaeqtam. Quaeres tn hic qd sit cā totalis et partialis. 1ª sna 9 P. vasq. et Hurt. docet cam totalem ēē illam q' ftaltr v eminenter in se continet oes pfectites, et prata q' st in effu: e contra cam partialem ēē illam, cui sst correspondet aliq pfectitas, q' ē in effu.=

Haec tn sna n' mihi placet, qa Deus ē cā partialis concurrens 9 nostro actu ad visioem Beatam: et tn Deus continet in se eminenter oes pfectites et prata visiois Beatae. Praeterea Pater et Mater in creatis st cā partiales rū filii, et tn nulla pfectitas ē in filio q et n' sit in Patre in rōe rei genitae.=

Secunda sna ē Cl. d. L. q tenet cām totalem ēē illam, q ad producendum n' eget concursu alterius cā eiusd gris, se ordinis: nam st indigeat concursu alterius cā diversi gris, n' ideo desinit ēē cā totalis. Et pōt, qa cā totalis efficiens indiget concursu cā mālis et finalis: et tn adhuc ē cā totalis, qa in suo gre n' eget alia cā efficiente partiali. Et st indigeat concursu cā 1ae, haec ē diversi ordinis, et concurrit ut cā illi.=

Tres tn̄ assignat regulas id P. AL. ad dignoscendum cam Totalem et Partialem. 1a regula e: qties una cā n̄ ctinet alliqt gratum, qd relucet in effu indiget alia partiali ad illum educendum: et ideo illus indiget spe impsia ad educendum aium repuim, qa illus in se n̄ ctinet repsentaoem obti. et sitr indiget lumine gliæ supnali ad educendum uisioem Beatam supnalem qa hoc gratum supnalitatis n̄ ctinetr in nostro illu.

Secunda regula e: cā indiget alia partiali qties effus e nobilior ipsa cā: ideo calor n̄ e cā adeqta ignis qa ignis utpote sbialis e nobilior calore aciali. et Pharmā effum indiget illu agente, & aia eleuante qa e ignobilius spe illigili spuali. 3a regula e. cā n̄ eget alia partiali qties continet oīa grata sui effus, et qties effus n̄ e nobilior ipsa cā.

Hoc dn̄o n̄ mihi displicet: attamen magis apbo illam qm seqtr P. Cont. qtenus asserit nullam regulam generalem et infabilem poe assignari ad discernendum cam Partialem et Totalem. sd hoc pendere a prudenti hoium arbitrio et accepttioe, dum tribuunt alliqm effum adeqte & inadeqte alicui cæ in parti.

Restabat dicere et ultima diuisioe cæ efficientis in Uniuocam et Aequiuocam et d nobilite ac diuiite hay cāy ru suoy effium. Sed et hoc iam desseruimus supra agendo d cis in coi statu 1o. d. 3a sec. 4a. d nobilite cāy. ideo n̄ e opus ea denuo hic repetere.

SECTIO. II.

De exista cæ Efficientis.

Queres et cā efficiens ad operandum phyce requirat existiam.

UNIVERSIDADE LIVRARIA

Rx affre ita CM. J. Ct. Hurt. Arr. Oui. et alii. Pr 1.º qa aõ phyce n̄ pot egredi a p̃cio n̄ existente. aliter dicamus filium pse generari á Patre mortuo, et lignum pse cremari ab igne extincto, q̃ q̃t absurdius. Pr 2.º qa pus e ẽẽ rei q̃m eius operari: g.º ad operandum reqrit ẽẽ actuale, s.e existiã. Pr 3.º ex illo p̃cio Atles: — effus in aũ reqrit cam in aũ —. et ex illo vulgari ẽlogo — nemo dat qd n̄ het —: g.º si ca n̄ het existiam, q̃mõ illam pot p̃stare effui. =

Oppositam s.n.am tenet Cotus. Ct. Conseqna, Capolus. Cl. Valencia, Cl. et alii, p qa Arg. 1.º ut cã efficiens operets n̄ reqrit existiam in eod lõ ? suo effui: g.º ẽt n̄ reqiet existiam in eod tempore. Rx ngd p̃tiam, diũa rãõ ẽ qa lt cã n̄ penetrets cum effũ in eod lõ, adhuc ñ hẽt uirtutem ad p̃ducendum ipsum effũm: at u.º si cã n̄ existat in rer nã, iam n̄ het ẽẽ q̃d tribuat suo effui, neq pot elicere aõem ad p̃ducendum ipsum effũm. =

Replicabis. Arbor post sui corruptiõem generat aliam arborem: g.º n̄ ẽ naria existia ad p̃ducendũ. Rx ad aũs, arborem corruptam generare aliam p uirtutem sui seminis q̃d existit. Et sic in rigore semen ẽ q̃d p̃ducit arborem phyce. Lt denõiatiue et rẽte ẽt arbor corrupta dicats p̃ducens aliam, q̃tenus p̃duxit semen, á q alia arbor uniõe generatr. =

Arg. 2.º põt dari unio realis inr p̃ẽs n̄ existentes: g.º ẽt caũitas realis, lt cã n̄ existat. Ostendis aũs in p̃ibus temporis, et motus q uniuntr inr se. et m̃ n̄ existut sĩl. Rx 1.º abse ngd aũs. et ad illius p̃baõem rondeo ? s.n.r Albertini motu et tempore n̄ dari p̃ẽs certas, q sĩl existant, s.d incertas. Rx 2.º p̃ẽs motus et temporis n̄ uniri rãõe sui, s.d rãõe partium ẽri, l subti, l rãõe p̃ium spatii, q sĩl uniuntr, et p̃tinuantr phyce. =

Arg. 3.º res n̄ existens põt phyce mutari: g.º ẽt operari. Pr aũs: qa uiuens post mortem mutats,

Sigd vri insti, q uiuens moritr, non é dicere — uiuens moritr s. mutatr —: gº solr ca opperabitr lt n' existat. Ro ngd ans: et explicando illius phasem: nam illa ppositio sumenda é in hoc su — qd immé antea erat uiuens, mortuum nunc é, s. mutatum — nam re uiá post mortem uiuens potius corrumpitr, qm mutatur sigd mutao supponit transitum a uno stu ad altum. et hic transitus n' datr post mortem sd a uita ad mortem =

Obg. 4º ca finalis pot opperari qn existat: gº et cá efficiens. Ro distgd ans: ca finalis pöt opperari, qn existat phyce, cdo: qn existat intoalr et obtiue, ng ans: nam cá finalis si n' existat obtiue, et in intentioe opperantis, n' pot allicere ad sui amorem: et sic hoc argum retorgtr in aduersarios: qa sicut cá finalis ad opperandum se regrit exiam obtiuam. ita et cá efficiens sp postulat exiam phycam. = Inst: cá finalis n' regrit exiam phycam, et realem: gº neq efficiens. Ro ngd stiam, dirsa rio é, qa cä efficiens opperatr phyce et realr p. amorem phycam: at uº cä finalis solr opperatr intoalr et obtiue alliciendo, ideo sat illi é exitia intoalis et obtiua. =

V saltem diuinitus pöt cä Efficiens operari quin existat?

Ro negé c. sna cói. Pr 1º qa qd nihil é, aú neq diuinitus opperari pöt aligd: sigd nihil eleuatr á Deo ad agendum nisi qd het aligd éé: sed cä efficiens anteqm existat nihil é, aualle: gº neq diuinitus eleuari pot ad opperandum. Pr 2º qa ao é immiata dependia ab agente: gº immé dét egredi ab illo existente, nam sicut n' pöt dari ao sine tro cui immeate unitr, ita neq sine agente á quo immé et effiatr dependet. =

Pr 3º qa unio neq diuinitus pot unire n' existens: gº neq ao agere qn existat: sat ao ut existat regrit prium existens: gº cä efficiens neguit opperari non existens. Pr-

Pr 4.º qa ho n' pot eligere sine illu, & uidere sine pōa uidendi &c. g.º neq poterit dari illa opperaō phyca. sine existia pōe opperandi, q e ca efficiens. = Non tn' nego poe Seruari aliqm aōem ab alio agente: sd dico hanc aōem, si tribuitr huic agenti, dēre ab illo existente elici: aliogn Antechristus n' existens iam nunc uidebit, ambulabit &c. qd aperte implicat. =

Arg. 1.º ca efficiens pot opperari in lō ubi n' e: g.º et poterit opperari, qn existat. Rn distgd ans: pot opperari ubi n' e & p se, & p suam uirtutem, ng. pot opperari ubi n' e immē p se cōo ans. & rāo huius e. qa d qlibet ca Creata hēat pōm obialem, & Justām Deo pot ab ipso eleuari ut pducat suam aōem in lō ubi n' e immē p se, & ibi opperabitr p suam uirtutem existentem in aū. 2.º q e aō. =

Inst: Deus pot supplere hanc indistiam a passo: g.º et poterit supplere abse existiam ca. Rn ngd ctiā dirsa rāo e qa, ca lt sit distans, pot illa uirtus in aū 2.º, se aō poni a Deo in alio lō, ac p̄ ns abse ista ca opperatr ibi p suam uirtutem existentem: imo adhuc natr ca distans opperatr, vt sol in uiceribus terra generat aurum, & ignis distans pducit longe calorem, qa extenditr illa uirtus, ide aō callefactiua. At u.º si ca abse n' existit, qmō pot pbere suam uirtutem phycam, & ellicere aliqm aōem p qm opperetr: nam Pater mortuus n' pot aliqd agere, neq ignis extinctus lucere, & cremare. =

Arg. 2.º Sacra noua legis pducunt gratiam phyce. & tn' qn illam pducunt iam n' existunt. & ostendis hoc: qa vba q st fra saīr Baptismi vt pferuntr p motum succesiuum a ministro baptisante — Ego te baptiso &c. — Sed gratia n' pducitr in aīa baptisati nisi post ultimum vbum, & qn iam alia antecedentia vba n' existunt: g.º hoc cant gratiam qn' existant: g.º ca efficiens phyce pot opperari, qn existat. =

Ad 1.um d. Card. Vasq. et aliis Theis negd maj. qa sacra noua legis n̄ producunt gratiam physice, sed tn̄ mouentr, ideo ad illor̄ praesentiam Deus physice producit gratiam. = Ad 2.um d. M. S. et Coiori Theogor̄ Sntā admissa maiori, et dicendo sacra producere qd physice gratiam. Sed hoc faciunt p ultimum sui indivisile s. complementum, qd physice existit, qn producitr gratia, et sic hoc indivisile elevatr a Deo ad producendum gratiam in uirtute et verbor̄ antecedentium. qa hic ē modus ordinarius producendi in rebus successiuis et q fiunt p motum, idst cn ē qd operentr physice p ultimum sui indivisile et complementum. =

Inst: Vl illa uba antecedentia producunt gratiam physice, vl n̄: si producunt: g.º operantr physice, qn existant: si n̄ producunt: g.º nihil operantr gratia, ac p.ᵒⁿˢ n̄ st absē nariā ad sacra. Vl illa uba producere qd physice gratiam, st p ultimum sui complementum s. indivisile, qa hic ē modus operandi rer̄ successiuar̄, et q fiunt p motum: n̄ cn denominantr tales nisi in ultimo complemento tr. =

Et ostendo hoc manifeste. qa qn Xpus ambulat vg dicitr moueri p 1.um instans in q relinqt terminum a quo et tn qn datr ille motus Xpi, iam periit illud primum instans in q relictus fuit tius a quo. et sol datr instans in q acqritr tius ad quem et sic motus q ē successiuus dicitr talis p ultimum sui complementum. et cn integratr physice ab illo insti q iam n̄ existit et in q relictus fuit tius a quo. =

Adu̇te tn dari aliqm driam inr motum et sacra, 1.º qa motus dicitr existere qn ē pim in fieri et pim in facto ēē: at u.º sacra n̄ dicuntr existere qn sol st in fieri, sed qn iam st in facto ēē. 2.º qa motus n̄ dicitr existere in insti at u.º sacra dicuntr existere in insti. Ut absē tota sacra dicuntr operari physice p suam ultimam pem vl indivisile; sicut Xpus totus dicitur

Videre q̃tenus vidit p suam pram et totus dicitr scribere q̃te-
nus scribit p digetri tamq̃m sui pes. =

Resplicabis 3 d. vaiq: globus
n dicitr tangere planum p ultimum indivile, si reliqua pes glo-
bi iam n existant: g.o et qa Clacri n digitr operari p ultimum.
sui indivile, si reliqua pes, idé allia vba iam n existunt. Rn
ngt 3tiam dira rão e qa globus e qd pmanens et res pmanen-
tes n solent operare p sd ultimum sui indivile; qa 3 oés
pes sint 3tinue pmanenter, ut operentr debét oés sil existere:
at u.o vba Clacri e successiua, et pducitr p motum. res u.o succe-
siua n pount allio m.o operantes denotari nisi q̃tenus operantr
p ultimam sui pém; sigt oes pes 3tinui successiui n pount
sil coexistere ad operandum. =

Arg. 3.o humãs xpi dni anteq̃m
existeret phyce, iam pducebat gratiam in antiqs Patriarchis:
g.o cã efficiens pot operare qn existat. Rt distgt ant humitas
xpi dni pducebat gratiam in antiqs Patriarchis moralr 3do;
phyce, ng ant: neq en humitas xpi dni q tunc n existebat pote-
rat 3currere phyce ad gratiam pducendam, sd ad quisiôem ip-
sius humitatis et xpi meritoz, Deus pducebat phyce illam gra-
tiam in antiqs Patribus. =

SECTIO. III.

De distiõe inter Agens & effũm.

Quæres 1.o et inr cãm efficientem et illius effũm reqratr distiõ
ex nã rei, idé inr cãm et effũm realem reqratr distiõ realis.
et inr cãm et effũm modalem distiõ sm modalis. Rn affe 3coi.
Pr prob 1.o qa eiusd ad se ipsum n datr aõ phyca realis: g.o inr
cam et effum nariõ reqritr distiõ ex nã rei. Pr 2.o qa id
n pot ẽe cã sui ipsius realr, alliqn eet prius et posterius se ipso

Quod aperte implicat.

Quaer. 2.o an id sal. divinitus poss. se 1.o producere. Rd. nego. Pr. 1.o qa. aõ realis det egredi a prio realr. existente: sd. id n. pot existere ante se ipsum, ut pet: g.o neq. elicere aõem q se ipsum producat. Pr. 2.o qa. ois ca det ẽẽ prior suo effu: sd. id n. pot ẽẽ prius se ipso: g.o id n. pot ẽẽ cã sui ipsius, alioqn id ẽẽ prius et posterius se ipso realr. Et qa. n. pot dari mutua callitas in eod gñe: g.o a fortiori n. poterit dari mutua prioras, et posterioras inr id qtenus cam et se ipsum qtenus effum.

Inst: id aũs pot ẽẽ cã dotiua sui ipsius; g.o et cã effiua. Pat. ans in actu reflexo q se ipsum cognoscit, ac pind e cã dotiua sui ipsius. Rd. 1.o d. sl. aum qn se het p doto, iam supponere sui existiam antem: at aõ cã q se 1.o produceret nullum sui ẽẽ supponere antor, ac pdns produceret a sui n. ẽẽ qd implicat: nam illud qd n. e, qmo pot operari physice et realr. Rd. 2.o actum qtenus se het p doto d altiis actibus, sc. dotis distingui realr a se ipso qtenus e plise actus Saltem p distioem includentis ab incluso. Sed maior difficultas e

Utrum posit se divinitus reproducere?

Haec qstio et a gravissimis DD. excitata, meo iudicio, multum videtr hẽre d noie: exponam tn illius vrs et aperiam qd ccº illam sentiam. Status igr qtiois e an Petrus vg iam productus poit sibi d Deo se ipsum 2.o producere vel reproducere, qd id e ita ut ex pẽ cõreqrentis sit afflactum ex Deo, et Pro et ex pẽ effus sit sibi Petrus reproductus? His ita distitutis procedendum e d aliq distioe

Resoluo igr 1.o afflatum ex Deo, et Pro abse pot reproducere sibi Petrum. Ita M. S. T. Pell. et Cl. Perr. d pluribus DD. Pr. 1.o qa. abse inr afflatum ex Deo, et Pro daur distio ex nã rei a solo Pro: g.o ex defu distiois n. implicat qd illud afflatum sit cã Petri=

Pr. 2.o

Pr 2º ex coispa doã q docet mãm ẽẽ cãm ꝯpi quatenus sc. ẽ ca ꝑte ꝯ unionis, et tñ ipsa nã includitr in ꝯpõso; neq ẽ dista á se ipsa, sed sat ẽ qd sit dista á ꝑõã qm cõit, ut dicatr abše ẽẽ cã totius ꝯpõi et ad hoc hére sufficientem distioem: gº et Xrus ꝯ Deo erit ca solius Xri et hebit sufficientem distioem illud ꝯflatum á solo Xro ꝯ Xrus á se ipso n̄ distinguatr. =

Pr 3º qa Xrus põt elevari ad reproducendum suam cãm ut ẽ cõe: gº et poterit elevari ad reproducendum se ipsum, siquidem hét distioem qn sumitr sed ꝯ Deo. Pr 4º et efficaciter, qa in Divinis datr realis ꝓductio, ꝯ prium adaqtum ꝓducendi n̄ sit adaqte distum á ꝓducto: nam prium qd in Divinis vũ filii ꝯq ẽ relao Paternitatis ꝯ nã Dina | xta probabilem sñam |: sed nã Dina n̄ distinguitr á Persona filii ꝓducta, sed sola relao paternitatis: gº sitr ꝯ Xrus n̄ distinguatr á se ipso qa tñ prium adaqtum nimirũ ꝯflatum ex Deo et Xro distinguitr, ideo abše põt dari realis ꝓductio, et sufficiens distio ad re reproducendum. =

Pr 5º ex autorite S. Cypriani, q docet Xpum Dnum se ipsum creare in Eucharistia, ac proinde se reproducere, nam illa aõ transubiao. Et qa sic pot se ipsum reproducere moralr; nam ut ẽ cõis sñª Theologoz Xpus Dnus meruit suam resurrectioem et ut existens in uno tempore meruit suam exitiam in alio. Praeterea ẽẽ q ẽ Xrus in uno lõo si in alio reproducatr põt ibi se ꝯstituere senuum sui. et sic ꝯ aliis expliũ ca moralis: gº sitr poterit sic se ipsum phyce reproducere. Hac sit principua fundta huius sñª.

Rezolue tñ 2º in rigore loqndo sic n̄ pot se ipsum reproducere, ita ut denoiao reproducentis et reproducti cadat supra eund met Petrum ꝯq. Sic colligo S. Thom. et Vasq. contra Vallentiam, Card. de Lugo, Aur. et alios apud S. L. tractu 2º n̄ 250. Pr 1º qa eiusd ad se ipsũ

Non dari ao physica: g.o neq reproductio q in ade physica distit. Pr 2.o qa inr id, et se ipsum pcise sumptum n dari distio: sed oia cā realis reqrit distioem ex nā rei ab effu: g.o id n pot ee cā reproductiua sui ipsius. Pr 3.o qa cā desistit principium influens in aliud — g.o sed effus dēt ēe aliud a cā, ac gind distus =

Dices tn̄ id dari sufficientem distioem inr cam reproducentem, et effum reproductum. qa cā reproducens e Chrus sub ... Deo. et effus reproductus e solus Chrus q sat disguitr a se ipso sub ... Deo. ... me n negare inr ...flatum ex Deo et Chro dari distioem a solo Chro: sed tunc n reproduci Chrum se ipsum sed ...flatum qd disguitr reproducit Chrum. et in hoc latet aequivocatio, et qstio d nõie ut in prio aduerti: nam aliud e ...flatum disgui a solo Chro et illum pe reproducere. aliud Chrum pe se ipsu reproducere. et sic q dēt dari implicaõ in qris in hac qstioe q dēt itigi in hoc sū, in q ego eam explico. —

Et ostendo hoc clarius qa in hac qstioe inqrimus q id poit se ipsum reproducere: sed autores q aserunt hoc pe fieri dicunr dari distioem inr reproducens, et reproductum idē inr ...flatum ex Chro et Deo, et sol Chrum: g.o sr dant hanc distioem, iam id n reproducit se ipsum, siqd id n pot disgui a se ipso. Qd confirmo duplici optimo exẽplo. 1.o in Divinis, qa nemo dicit nām divinam q e in Patre pducere se ipsam in Filio siqd e indistā, et tn̄ illud ...flatum ex na diuina, et Paternite e principium pductiuum Filii, q e distus a Paternite et n a nā diuina. —

Confirmatur 2.o hoc exẽplo. Nā divina n pot pduci qa e essentialr improducta et ingenerabilis: g.o si na diuina n sit capax huius denominaõis qd pducatr: minus tn qa e capax illius, dicetr reproduci a se ipso. Et retorquendo instiam: Nā diuina ideo n dicitr pduci in Filio, qa n e capax ut pducatr: g.o e Divus.

Non diceret reproductus a se ipso, qa ē incapax ut à se ipso reproducatr propter indistintionem. Itaq nã Dina ē incapax produci ab hoc titulo, qd sit improducibilis, et Chrus ē incapax reproduci à se ipso ex hoc titulo, qd sit indistus à se.

Secundum exemplum in Creatis: nam Xº. cogitam dicam mã ē cã Ipsi. et tñ nullus dicit qd mã sit cã sui ipsius et includatr in Ipso. sigd mã ē indista à se ipsa: gº. sitr et Chrus includatr in illo Iflato, n' erit ca sui ipsius reproducti, sigd à se ipso ē indistus.

Quare hic n' agimus, et illud Iflatum ex Deo, et Chro posit reproducere sitr Chrum. hoc en iam libenter admisimus. sigd datr distio inr cam et effum: sed tñ qrimus hic et iat oio posit se ipsum reproducere, ita ut denoiao ce et effus reproducti cadat supra eund oio Chrum. et hoc constanter negamus propter indistioem, q' datr inr iat et se ipsum.

Replicabis illa aõ q' egreditur à Iflato reproducente n' sitr egreditr à Deo sed et à Chro deinde hec ao tñatr et ad Chrum reproductum: gº iat se ipsum reproducit. Resp. dist. ans: illa aõ egreditr a Chro phyce, neg: denoiative et Ido ans. qa eiusdem ad se ipsum n' pot dari ao phyca ut ipsi aduersarii fatentur.

Et sic qro ego ab illis. illa ao q qm mã cat Ipsum egreditr phyce ab ipsa mã, et tñatr phyce ad se ipsam qtenus includitr in Ipo: sine dubio respondebunt tñari ad se ipsam sitr denoiative qtenus ē pars Ipsi, n' uo. phyce, qa mã n' cãt phyce se ipsam: sic ego rndeo ad illam aoem Iflati, q' sitr denoiaive egreditr à Chrõ, et tñatr ad eund Chrum n' qdem phyce, nam phyce à solo Deo egreditr, et tñatr ad Chrum reproductum distum.

Quare sic bn' Iilliatr utraq sna asserendo illud Iflatum poe reproducere sitr Chrum, sigd datr distio sufficiens

ex

ex na rei int cam et effum: Sed dico hanc denominationem reproducendi n cadere supra cam physc. qa eiusd ad se ipsum n datr aõ neq distio. Et sy dcs here q occulto illud exstum et vũa q e cã oppositi a q disguitr, n tn sui ipsius, qa a se n disguitr. Et sic utriusq oppositio arga facile solvuntr et qstio in suo germano sũ accipitr. Si uo hæc alicui videatr qstio d noie, id ego n negabo: sed hæc aia mihi videtr expeditior et in re verior. =

Superest ut solvamus illud fundamentum, qd pot ee unicum ctra hunc dicendi modum: nimir, id pot ee cã moralis sui ipsius: go et cã physica reproductiva sui. Sed tn facile ngd ctrium. dirsa rão e qa ca moralis n operatr p aõem physicam realem: go n reqrit tantam distioem. Praeterea cã moralis, ut operetr n postulat existiam physicam qm maxime reqrit cã efficiens physca: go n bn arguitr a cã morali ad efficientem physicam. =

SECTIO IIII.

De indistia intr agens & passum.

Duplex datr indistia, altera e in mediatione suppositi, altera in mediatione virtutis. 1a e qn intr agens, et passum n datr ullum corpus intermedium, ut qn ignis calefacit aerem sibi pximum. 2a e qn datr aliqd corpus intriacens sed ita ut p illud corpus poit pmeare virtus agentis usq ad passum, et pducere in eo suum effum: ut sol q penetrando cetera corpora intrmedia p suam virtutem et calorem in visceribus terræ generat aur, argentum etc. Et hac 2a indistia pcedit nostra qustio, et l. ingrimus

V agens creatum natr agat in rotum quin agat prius in ppinquum?

Nego c coi. Pro. In 1o qa ex eo sol ut n illuminat locum tenebrosum, qa obstat paries ut aliud corpus densum, qd impedit generationem radii, et ideo n pot ctinuare suam aõem,

Et virtutem illuminandi, qn darv alligat impedimentum quod obstet huic virtuti, in qa pxime det agere Sol. Deinde id Sol calefacere pot illum Lum tenebrosum qa virtus calefactiva pot generare ipsum Lum: go dg Sol pus agit in corpus pxincum, qm operedi in remotu. =

Ar 2o qa ex eo na tantopere abhorret Vacuum, qa si hoc daretr, n poet Coeli influxus ad creaturas sublunares pcuadere. Sd si agens pot agere in rotu qn agat in pxincum, poet Caelum influere in oes res sublunares, et daretr Vacuum evirmedium: qa Caelum ageret in creaturas rotas qn curaret d Vacuo pxinco: go ne admittatr hoc inconveniens, dicendum e dg agens pus operari in pxincum, qm in rotum. =

Ar 3o qa aliter n heret qlibet agens virtutem limitatam et certam Sphaeram sua activitatis. Sd poet agere in qmcumq distiam: et hoc ostenditr, qa ex eo cognio pot frari ad obtum in qqq distia, qa n 9tinuatr p medium: go si agens et illius virtus n 9tinuatr p medium, agendo pus in pximum poterit extendere suam virtutem, et avem ad qmcque distiam. =

Oppositam Sn.am tenet Scot. Gabriel, Otha. et alii: p qq Arg. 1o maior appximaio e ldio, ut agens facilius operetr. go poterit ee tanta distia ut nihil ois operetr agens. Pb mayorem appximasem ee gd 9dioem, ut agens melius operetr, et hoc pvenire ab eo qd as transeat p medium et q magis pximum fuerit pasum eo intentius in illud operabitr. si uo distia fuerit maxima nihil poterit operari, qa ao deficiet in medio. et hoc pet in lapide q piectus graviter imprimitur in subtum pximum. et si e magna distia nihil oio operatur in pasum distans, qa deficit impulsus et remititr ao, q 9sumitr